

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1964

N:o 31

Innehåll: N:o 31. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland.

N:o 31.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 26 juni 1964.
Utfärdad i Mariehamn den 1 juli 1964.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 10, 15, 17, 18, 23, 24, 31, 33, 41, 43, 55, 59, 68, 70—72, 74, 76, 84 och 87 §§ landskapslagen den 8 augusti 1956 om fiske i landskapet Åland (39/56), 23 § sådan den lyder i landskapslagen den 12 april 1962 (17/62) samt fogas till lagen en ny 18a § såsom följer:

1 kap.

Fiskerätten

10 §.

Den, som utom bys vattenområde i saltsjön upprensar nytt eller ett under minst fem nästföregående år obegagnat notvarp, som blivit oanvändbart, skall av landskapsstyrelsen på ansökan beviljas rätt att där ensam bedriva fiske med not under högst tio år eller, där upprensningskostnaderna varit synnerligen stora, högst tjugo år.

Ensamrätt, som avses i 1 mom., må icke beviljas för användning av trål.

2 kap.

Tillåtna och förbjudna fiskeredskap och fiskesätt

15 §.

Vid fiske får ej användas:

1) sprängämnen, skjutvapen, giftiga eller bedövande ämnen eller elektrisk ström;

2) fisken enbart utifrån sårande redskap som ljuster, om ej landskapsstyrelsen för visst vattenområde och viss tid beviljat tillstånd därtill;

3) tätare garnredskap än vad i 17 § angives;

4) ryssja, katsa eller annat liknande stående instängningsredskap, som med undantag av landarmen till någon del är högre än en och en halv meter. Tillstånd att för särskilt fiske få använda högre redskap av här nämnd typ kan beviljas av landskapsstyrelsen, om synnerliga skäl föreligga;

5) sådana föremål eller anordningar på botten, i vattnet eller ovanom detsamma, vilkas ändamål är att skrämma fisken i fångstredskapen, med i 16 § nämnt undantag; samt

6) öppen eld eller annan ljuskälla för att locka fisken.

17 §.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna eller garnkorsen, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, utgöra:

1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på 60 centimeter sträckt garn;

2) för fångst av strömming 12 millimeter eller 50 varv på 60 centimeter sträckt garn;

3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt

garn samt för laxnät, vilka icke äro fästade i botten eller i land (drivgarn), 85 millimeter; samt

4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn. dock så att fjällfisknot och fjällfiskryssja må tillverkas med 27 millimeters avstånd mellan knutarna eller 22 varv på 60 centimeter sträckt garn, men må sådan not eller ryssja icke vara tillverkad av klenare garn än som motsvarar femtontrådigt, tjugonummers bomullsgarn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, varmed fisk upphämtas ur fiskbragd eller fiskodlingsdamm, ej heller redskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk eller gärs. Nät, som brukas för sådant ändamål, får dock ej hava större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not minst ett dygn, är det tillåtet att utbyta kilen mot annan sådan, i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn, utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

18 §.

I katsa, mjärde eller annat fångstredskap av spjälar, vidjor eller annat likartat material skall springornas bredd ej understiga 25 millimeter och avståndet mellan bindningarna ej 150 millimeter.

Mjärde av större täthet får dock användas för fångst av nejonögon, ål och kräfta.

Katsas eller ryssjas ingångsöppning skall ovan vattenytan städs hållas tillsluten, ej heller må fiskredskap hållas på land på sådant sätt, att villebråd kan fastna eller fångas däri.

18a §.

Kortaste avståndet mellan spetsen och skaf-

tet i krokar på drivlinor och fasta linor för fångst av lax må ej understiga 19 millimeter

3 kap.

Fiskefredning och minimimått

23 §.

Gösen är fredad från och med den 16 maj till och med den 20 juni.

Spinnfiske samt annat fiske med drag är förbjudet från och med den 20 april till och med den 15 juni. Under denna tid är det förbjudet att utan tillstånd av landskapsstyrelsen forsla, i försäljningssyfte förvara, sälja, köpa eller mot betalning servera gädda. Landskapsstyrelsen må dock, om skäl föreligger, förkorta tiden för nämnda förbud.

På ort, där ej inom 2 år efter denna landskapslag ikraftträdande vidtagits av landskapsstyrelsen godkända lokala skyddsåtgärder för lekbraxen, kan landskapsstyrelsen förbjuda fångst av braxen under tiden från och med den 25 maj till och med den 25 juni.

24 §.

Kräftan är fredad och fångst av densamma förbjuden från och med den 1 september till den 20 juli klockan 20.00.

Minimimått för fisk och kräfta

31 §.

Fångst av undermålig fisk bör såvitt möjligt undvikas. Fisk anses som undermålig, om den icke fyller nedannämnda mått från kakspsens till ändan av stjärtfenan:

lax 60 centimeter;
laxöring 50 centimeter;
gädda 42 centimeter;
gös 37 centimeter;
braxen 42 centimeter; samt
sik 35 centimeter.

Likaså är det förbjudet att fånga kräfta, som ej mäter 10 centimeter från panntaggens spets till bakre kanten av den utslagna stjärtens mellersta flik.

Övriga bestämmelser

33 §.

Efter slutfört fiske skall pålar, störar och annat, som därvid nyttjats och ej hör till

fast fiskredskap, ofördröjligen borttagas från vattnet.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller även fångstredskap och sådana risvasar, vilka kunna försvåra fisket eller eljest vålla olägenhet.

4 kap.

Fiskcrättens utövande och värden av fiskevatten. Allmänt stadgande

41 §.

Innehavare av fiskerätt är pliktig att så ordna värden av sitt fiskevatten och sitt fiske. att fisk- och kräftstammens fortbestånd tryggas.

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske eller kräftfångst på sätt, som äventyrar fisk- eller kräftstammens fortbestånd, eller tillåter fiskelag användning av fångstredskap i alltför stort antal i samfällt fiskevatten, må landskapsstyrelsen förbjuda innehavare av fiskerätt att tillsvidare, under högst tre år i sänder, använda sig av sin fiskerätt eller ock förordna om fiskerättens inskränkning. Lag samma vare, där andra föreskrifter för fiskets ordnande i samfällt fiskevatten icke iakttagas eller där av behovet påkallad fiskevårdssammanslutning ej kan fås till stånd, så ock där innehavare av fiskerätt i vatten, som står i förbindelse med annans fiskevatten, bedriver fiske på sådant sätt, att det ländet annans fiske till uppenbar skada eller utgör hinder för annans åtgärder för det gemensamma fiskbeståndets bibehållande eller ökande i vattendrag, där vardera innehar fiskerätt. Förbudet må förordnas att gälla varje fiskerättsinnehavare, som är vållande till att fisket icke ordnas på sätt i denna lag åsyftas.

Innan sådant förbud meddelas, som i 2 mom. säges, skall vederbörande beredas tillfälle att i den ordning landskapsstyrelsen bestämmer avgiva förklaring i saken.

Förbud, som avses i 2 mom., skall av landskapsstyrelsen upphävas, där skäl till dess upprätthållande icke längre föreligger. Om förbud och dess upphävande skall kungörelse ansås på kommunens anslagstavla.

Fiskets ordnande i oskiftade vatten

43 §.

Delägare i samfällt fiskevatten utgöra ett fiskelag.

Ägare till sådan lägenhet, som med stöd av lagen om inlösen av fisketorp given den 18 januari 1924 (FFS 16/24), äger rätt till fiske på samfällt vattenområde, är delägare i fiskelag, på sätt därom är särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger att inom sitt område så ordna fisket och fiskevattnets vård, att fisk- och kräftstammens fortbestånd icke äventyras.

I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landskapsstyrelsens granskning.

Då samfällt fiskevatten är av ringa betydelse eller annat vägande skäl föreligger, äger landskapsstyrelsen rätt att fritaga delägarna från skyldighet att ordna fiskelagets verksamhet. Delägare må söka ändring i landskapsstyrelsens beslut.

55 §.

Hava icke delägarna i samfällt vattenområde överenskommit eller i den ordning, som stadgas i lagen om vissa samfälligheter och därmed jämförliga gemensamma förmåner (FFS 204/40), fattat beslut om vattenområdets nyttjande för annat ändamål än fiske och har vattenområdet ej heller underkastats godemannaförvaltning, må delägarna vid fiskelagsstämma besluta i angelägenheter, vilka angå upptagandet av sten, lera, sand, malm eller annat dylikt från vattenområdet, vattenområdets utarrendering till flottnings-, upplagrings- eller annat ändamål, jakt och insamling av vattenväxter på detsamma samt tillvaratagande av därstädes anträffat trävirke eller annat gods ävensom annan användning av området samt ersättning för området eller för användning av detsamma. Beslutet, beträffande vilket i tillämpliga delar är gällande, vad om fiskelags beslut är stadgat, må likväl icke avse längre tid än fem år, försåvitt icke annorstädes i lag är annorlunda stadgat.

Fiskevårdssammanslutningar

59 §.

Avtal om grundande av fiskevårdssammanslutning skall upprättas skriftligen och bör på varje medlems i sammanslutningen vägnar undertecknas. I avtalet skola varje medlems röstetal i sammanslutningen och medlemmarnas inbördes delaktighet i sammanslutningens inkomster och utgifter vara angivna, varjämte däri skall bestämmas, för

vilket ändamål och på vilket sätt fiskevatt-
net kommer att nyttjas samt vilka vårdåtgärder som anses erforderliga.

I medlemmarnas röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter må ändring senare göras medelst skriftligt avtal medlemmarna emellan. Ändring må dock ej göras, förrän fyra år förflutit sedan sammanslutningen grundades, såframt icke ändringen föranledes av ny medlems inträde i sammanslutningen.

68 §.

Besluter delegationen att fiskevårdssammanslutningen skall upphöra, skall sammanslutningens hopbragta egendom skiftas mellan medlemmarna enligt envars andel i sammanslutningen. Medlem, som tidigare utträtt, skall erhålla den andel han då innehade.

70 §.

Vad i 50 § 2 mom. och 52 § är stadgat om fiskelag, skall äga motsvarande tillämpning på fiskevårdssammanslutning, därest beslutanderätten i frågor angående bedrivande av fiske på fiskelagets område vid bildandet av fiskevårdssammanslutningen eller enligt senare avtal mellan medlemmarna i sammanslutningen övergått från fiskelaget till fiskevårdssammanslutningen.

5 kap.

Innehav av och handel med fisk och fiskprodukter

71 §.

Fredad fisk eller kräfta under dess fredningstid eller undermålig kräfta och undermåliga exemplar av fisk, skyddad av minimimått, må ej hållas i förråd eller för försäljning transporteras, säljas, köpas eller mot betalning serveras, med undantag av:

- 1) fisk eller kräfta, som på grund av särskilt i 39 § nämnt tillstånd få försälas under fredningstid eller i undermåliga exemplar;
- 2) i fiskodlingsdamm eller -anstalt uppfödd fisk eller kräfta; samt
- 3) fisk eller kräfta, som fångats för fiskodlings- eller vetenskapligt ändamål med därför beviljat tillstånd.

Innehavar någon vid ingången av fredningstid för fisk eller kräfta förråd därav, som tidigare blivit lagligen fångat, vare berättigad att innehava, forsla och salubjuda detta för-

råd under de sex första dygnen av fredningstiden eller, där förrådet utgöres av i frysning rättning förvarad fisk, under hela fredningstiden.

Den, som håller i förråd, sänder, forslar, saluhåller eller köper fredad eller undermålig fisk eller kräfta, åligger styrka att han, enligt vad i denna paragraf säges, har rätt därtill.

72 §.

Utom för utplantering, vetenskaplig undersökning eller transitotransport får icke till landskapet införas undermåliga exemplar av fisk eller kräfta och ej heller fredad fisk eller kräfta under dessas fredningstid, om ej särskilt tillstånd härför erhållits.

Förekommer icke fisk- eller kräftart i landskapet i vilt tillstånd, är införsel av denna eller av befruktad rom av den i och för inplantering i naturliga vattendrag tillåten endast med landskapsstyrelsens tillstånd.

74 §.

Landskapsstyrelsen äger genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om behandling, förpackning och forsling av samt handel med fisk och kräfta ävensom därav framställda produkter, så ock nödig övervakning och kontroll av sådan behandling och handel.

Till förebyggande av smittsamma fisk- och kräftsjukdomars spridning eller för bevarande av fisk- eller kräftbeståndet må landskapsstyrelsen för viss tid eller tillsvidare förbjuda eller inskränka forsling, hållande i förråd, salubjudande samt införsel till och utförsel från landskapet av fisk och kräftor eller flyttning från en ort till en annan av beten och redskap, som använts till fångst, förvaring eller forsling av desamma.

6 kap.

Övervakning och omhändertagande av gods

76 §.

Där innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde tillkommer rätt att omhändertaga båt, redskap och fångst, får denna rätt utövas jämväl av vakt, som av honom tillsatts, eller hans övriga husfolk, av delägare i samfällt fiskevatten samt av fiskelag, fiskevårdssammanslutning eller av kommun anställd fiskevakt, så ock, där land-

skapet äger fiskerätt, av polismyndighet och den, på vilken det ankommer att på sådant område övervaka efterlevnaden av stadganden om fiske.

Önskar kommun, fiskevårdssammanslutning, fiskelag eller delägare i sådant, ägare av delat fiskevatten eller den, som arrenderat fiskevatten, tillsätta edsvuren fiskevakt, avlägger vakten föreskriven ed vid den allmänna underrätt, inom vars domkrets han har sitt verksamhetsområde eller del av detta eller bo och hemvist.

Särskilda stadganden

84 §.

Vad genom olovlig fångst erhållits eller värdet därav är förbrutet och skall tillfalla den, vars fiskerätt förnärmats, eller, där fångsten erhållits av delägare i samfällt fiskevatten, de övriga delägarna i samma fiskevatten, såvitt dessa ej till annan överlåtit sin fiskerätt. Dock skall fångst, som erhållits under fredningstid eller från område, där fiske enligt 14 § är förbjudet, så ock undermålig eller med förbjudet fångstredskap åtkommen fångst eller värdet av fångsten tillfalla statsverket.

Olovlig transport- eller handelsvara, som dömts förbruten, så ock redskap och båt, som förklarats förverkade, tillfalla statsverket.

Förbjudna fångstredskap eller delar av dem skola göras till fiske obrukbara.

Saknas kännedom om ägare till egendom, som med stöd av denna lag lämnats till polismyndighet för förvaring eller som av myndighet tagits i beslag, och får ej polismyndigheten om honom kännedom inom ett år, må egendomen på åtgärd av myndigheten säljas, såvitt den icke med stöd av 3 mom. skall för-

störas. Vid försäljningen influtna medel tillfalla staten.

87 §.

Ej må någon med farkost överföra utanför allmän farled utlagt fiskeredskap, som utvisas av tydligt märke. Såsom sådant märke anses i saltsjön kvadratformig flagga, ej understigande trettio centimeter i bredd och höjd, som är fäst i ändan på stång, vilken skjuter upp minst halvannan meter ovan vattenytan eller annat lika högt fäst och tydligt synligt märke, samt i annat vatten stång, uppstigande minst en meter ovan vattenytan. Om märken, som böra användas under mörker, är särskilt stadgat.

Virkesflotte eller maskindriven farkost får ej gå närmare dylikt redskap än femtio meter, där ej detta på grund av trång farled är oundviklig.

Angående de ljussignaler, som fiskefartyg och fiskebåtar skola föra, är särskilt stadgat

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

Med stöd av landskapslagen om fiske i landskapet Åland utfärdade beslut och föreskrifter lända dock utan hinder av denna lag fortfarande till efterrättelse, tills de i behörig ordning ändras eller upphävas eller deras giltighetstid eljest utgår.

Sådant drivgarn för fångst av lax, som bevisligen anskaffats före denna lags ikraftträdande och vars maskvidd ej fyller det i 17 § stadgade måttet, må dock fortfarande användas under fem års tid med iakttagande för övrigt av stadgandena i denna lag. Likaså må sådan laxlina, i vars krokar kortaste avståndet mellan spetsen och skaftet understiger det i 18a § stadgade måttet, fortfarande användas under tre års tid.

Marichamn, den 8 april 1964.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
victalman.

Eliel Persson
victalman.